

Hållbart jordbruk i förorten

Med stöd av sin omfattande erfarenhet av jordbruk i stadsmiljö tacklar Kuba nu utmaningen att trygga tillgången på mat genom att ta jordbruket till förorterna. Programmet för jordbruk i förorterna tillkännagavs av president Raul Castro i augusti förra året. Han förklarade att matproduktion är en fråga om nationell säkerhet och ska omfatta så många människor som möjligt, och alla former av jordäggande.

Besluten måste fattas i kommunerna och varje kommun staka ut tre områden: jordbruk i städer, i förort och konventionellt - på landet. Modellen har utprovats i 17 pilotprojekt runt om i landet. ”Vi hoppas att i slutet av detta år omfatta 153 av landets 169 kommuner”, säger Adolfo Rodríguez Nodals, ordförande i Rörelsen för stads- och förortsjordbruk.

Kärnfrågan är att få matproduktionen närmare städerna där 76 procent av Kubas 11,2 miljoner invånare bor. ”Och principen om mångfald av grödor, miljömässigt sund tillämpning och dragdjur för att hålla nere bränsleförbrukningen”, sa Rodríguez.

Små lantbruk 3-20 hektar

Det handlar om små gårdar på 3-20 hektar, de flesta i form av kooperativ, huvudsakligen servicekooperativ (CCS) eller lantarbetarkooperativ UPBC. Enskilda bönder brukar jorden med hjälp av familjen men kan hyra in arbetare om det behövs. Rodríguez beräknar att det finns omkring 600 000 hektar land att ta i bruk för förortsodling. Det kommer att skapa gröna lungor runt städerna och bidra till nyplantering vid vattendrag, utöver att öka matproduktionen.

Juan Reyes och hans familj gård på 3 hektar var ett av de första i pilotprojekten i Havannaförorten Cotorro. Den har 79 000 invånare och lite över 4 000 hektar tillgängliga för odling av grönsaker, rotsaker och ärtväxter.

Kommunerna planerar

Varje kommun definierar vilken mark som kan odlas

upp och sina egna behov av mat. Förortsgårdarna kommer att ligga cirka 10 kilometer från de större städerna och 4-5 kilometer från mindre städer. I orter med runt 1 000 invånare kommer de att ligga 1-2 kilometer från centrum.

Erfarenheter från pilotprojekten bildar modell för andra kommuner i Storhavanna som har en befolkning på 2,2 miljoner. Och på samma sätt i resten av landet.

En annan viktig sak är att kommunens marknadsplatser för de förortsodlade produkterna inte ska ligga längre än 4 till 5 kilometer från jordbruken, eftersom transporter till största delen kommer att ske med dragdjur eller paketcyklar. Så att färsk grödor snabbt når konsumenterna.

Varje kommun ska starta ett serviceföretag för jordbruken, verkstäder för jordbruksredskap, för inspektioner och för lagring av frön och utsäde och småskalig industriell beredning av grödor.

Rådgivning och stöd

Precis som föregångaren, stadsjordbruket, erbjuds förortsjordbruken rådgivning om bland annat kreatursuppfödning och produktion av djurfoder, utbildning och teknologi, skydd och förbättring av jordmån, vattenvård och ekologisk skadedjurskontroll.

Under första kvartalet 2010 skördades 362 608 ton grönsaker och man hoppas att årsproduktionen ska nå 1,2 miljoner ton. Stadsodlingarna sysselsätter 300 000 människor och använder inga kemiska gödningsmedel eller bekämpningsmedel.

Sture Arrhed. Källa IPS 3/5 2010